Girona acomiada Aragó amb una cerimònia sòbria

Centenars d'amics i lectors van assistir ahir al funeral a la basílica de Sant Feliu

L'escriptor va escollir un gravat d'Enric Marquès i un dels 'Quatre quartets' de T.S. Eliot per al recordatori



Familiars i amics van omplir ahir la basílica de Sant Feliu per acomiadar Narcís-Jordi Aragó Foto: MANEL LLADÓ.

Familiars i amics van omplir ahir al matí la basílica de Sant Feliu de Girona per acomiadar el periodista i escriptor Narcís-Jordi Aragó en una cerimònia sòbria, sense més parlaments que el retrat que va llegir Pep Radresa en nom de la família i la lectura de les Benaurances de l'Evangeli segons sant Mateu. El mateix Aragó havia estipulat la senzillesa de l'acte en les seves últimes voluntats, incloent-hi la brevetat, la contenció i fins la humilitat del taüt, una caixa de fusta natural que només adornaven un ram de roses i una creu també de fusta.

En canvi, no va ser possible que, com hauria estat el seu desig, mossèn Pere Domènech oficiés la missa per les seves exèquies pel fet que es trobava de viatge a Terra Santa. Joan Riu, el rector assignat per substituir-lo, va excusar el contratemps amb la lectura d'un whatsapp de mossèn Domènech en què, des de la distància, s'unia "a la pregària en l'hora del comiat" de Narcís-Jordi Aragó, "un referent per a molts gironins".

En la seva homilia, Joan Riu va subratllar també la gran estima que l'escriptor sentia per Girona i "les seves pedres venerables", així com les seves profundes conviccions cristianes i les seves qualitats de "bon espòs, amic entranyable i mestre en periodisme", que s'expressava amb "una escriptura àgil i acurada". Riu va recordar que havia tingut ocasió de constatar el caràcter "proper, falsament distant" d'Aragó en les sessions de cinefòrum que havien compartit tant a Salt com a Banyoles i Vidreres, i va agrair-li "el seu humil mestratge i el seu compromís".

La part més emotiva de la cerimònia va arribar just al final, quan la veu de la mezzosoprano Titon Frauca va recórrer la basílica amb una esgarrifança, i Pep Radresa, marit d'una de les nebodes d'Aragó, Muntsa Bosch Aragó, va llegir un text breu en nom de la família [el reproduïm sencer al peu d'aquesta pàgina] en què, a més d'honorar la memòria de Mercè Huerta, la dona de l'escriptor, que va morir fa just un any, es resumien els trets principals del seu caràcter en "l'amor per Girona, l'austeritat i la generositat".

En el recordatori, Aragó, reafirmant fins a última hora les seves lleialtats, va voler que hi estampessin un gravat de l'artista Enric Marquès, per qui va sentir sempre una estima i un respecte capaç de vèncer qualsevol diferència ideològica, i que representa la Girona vella coronada pels campanars de Sant Feliu i la Catedral. A l'interior, va demanar que s'hi imprimís un dels Quatre quartets de T.S. Eliot, un dels seus llibres de capçalera: "La comunicació dels morts és parlada amb foc / més enllà del llenguatge dels vius." A la sortida, pensant en com parlar-hi a partir d'ara, alguns dels assistents comentaven com, en l'últim any, Aragó havia trencat la seva reticència a l'ús de l'ordinador per comunicar-se amb aquells qui estimava almenys a través del correu electrònic.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-08-2016 Pàgina 14

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/998413-girona-acomiada-arago-amb-una-cerimonia-sobria.html